

ROMANIA
TRIBUNALUL SIBIU
SECTIA COMERCIALA SI DE CONT.ADMINISTRATIV

SENTINTA CIVILA NR.1579/c

Sedinta publică din 5 decembrie 2005

Președinte : - judecător

- grefier

Cu participarea procurorului , din cadrul Par-
chetului de pe lângă Tribunalul Sibiu.

La ordine fiind soluționarea acțiunii în contencios administrativ fiscal formulată de reclamanta
împotriva părții DGFP Sibiu, pentru anulare decizie.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă reclamația prin
și părțea DGFP Sibiu prin căjă, lipsă fiind celelalte părți.

Procedura completă.

S-a făcut referatul cauzei, după care,

Reprezentanta părții DGFP Sibiu depune la dosar copia adresată nr.555772/6.06.2005, a Ministerului Finanțelor Publice, adresă ce a stat la baza emiterii deciziei contestate.

Părțile, întrebate fiind, arată că nu solicită administrarea altor probe, față de care, instanța declară închisă fază probatorie și acordă părților covântul în fond.

Reprezentantea reclamantei solicită admisarea apelului astfel cum a fost formulat în scris și a se dispune anularea deciziei nr.59/18.08.2005 emisă de DGFP Sibiu, a procesului verbal de control nr. /2005 ce reținează și nelegă și în consecință, exonerarea societății reclamante de plata datoriei vamale în sumă totală de 77 RON.

Solicită și se constată, din probatoriu administrat în cursă că, societatea reclamantă se încadrează în categoria societăților mici și mijlocașe la data efectuării importului beneficia de facilitățile constând în scutirea de taxe vamale și TVA pentru utilajele importate în scopul desfășurării activității de producție.

La controlul ulterior efectuat în data de 26.05.2005, autoritatea vamală în mod gresit a apreciat că art.22 din Lg.133/99 a fost abrogat și în mod incorrect a determinat în sarcina societății reclamante datoria bugetară, întrucât controlul vamal ulterior nu poate vizua documente ce au stat la baza acordării unor facilități și nici

de a verifica propriile acte. Potrivit art.61 din Codul Vamal și art.40 din regulamentul de aplicare, controlul vamal ulterior este limitat la verificarea exactității datelor înscrise în declaratia vamală, autenticitatea documentelor anexate și plasarea mărfurilor sub regimul vamal solicitat, ori în spătă, cu ocazia controlului efectuat, nu s-au constatat inexactități sub acest aspect, astfel încât încadrarea juridică a operării de import este nelegală.

Solicită obligarea părătilor la plata cheltuielilor de judecată

Reprezentanta părătei DGFP Sibiu solicită respingerea acțiunii ca nefiind intemeiată și menținerea deciziei nr.58/2005 și a procesului verbal de control, că temeinice și legale pentru motivele invocate în întâmpinare.

Reprezentanta Parchetului pune concluzii de admitere a acțiunii și anularea actelor administrativ fiscale întocmăt pentru că portugheză în discuție sunt incident disp.art.8 alin.3 din lg.76/2000, prin care au fost introduse facilitățile din lg.133/99, art.22. Textul art.8 alin.3 din lg.76/2000 a folosit expresie - se modifică - ceea ce deține voînța legiuitorului de a repune în aplicare aceste facilități, contra textului menționat ar rămâne sără aplicare, că legea este făcută să se aplique, nu să nu se aplique.

Dispozitivul lg.24/2000 invocat de părătită nu poate avea efect de inaplicare a art.8 alin.3 din lg.76/2000, deoarece lg.24/2000 cuprinde norme de tehnică legislativă, ori faptul că în lg.76/2000, care este de altfel ulterioară lg.24/2000, tehnica utilizată nu este în concordanță cu normele de tehnică legislativă nu poate condra la ideea că un text legal, o normă de drept material, care este cea din art.8 alin.3 nu se aplică, cu atât mai mult, cărăt chiar organul care a dat eficiență acestui text, Legea 76/2000, fiind o lege băgetară, să se aplicat pentru anul 2000, astfel într-o apariție nătăriască a Reg. CUG 297/2000, prin care aceste facilități sunt prevăzute începând cu 1 ianuarie 2001, trebuie înțeleasă că o reafirmare a voinei legiuitorului de a aplica în continuare facilitățile pentru IMM-uri, între care și cea în discuție, într-un articol numit, respectiv 21 - 21^a.

TRIBUNALUL

Constată că prin acțiunea înregistrată sub nr... din 3.10.2005, reclamanta a chemat în judecată pe părătelele Direcția Generală a Finanțelor Publice Sibiu și Direcția Regională Vamală Brașov, solicitând ca prin sentință ce se va pronunța să se dispună

anularea deciziei nr.59 din 18.08.2005 emisă de DGFP Sibiu și a procesului verbal de control nr. din 20.06.2005 întocmit de D.R.V.Brașov.

Cu cheltuieli de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta arată în esență că obligația vamală suplimentară stabilită prin actul de control este nelegală întrucât au fost nesocotite prevederile art.8 din Legea 17/2000 privind aprobarea bugetului de stat pe anul 2000 care a modificat art.37 din OUG nr.17/2000 iar în noua redactare este nominalizată abrogarea art.22 din Legea 133/1999 astfel că recalcularea datoriei vamale prin taxarea importurilor de utilaje de producție făcută în anul 2000 apare ca nelegală.

Se mai susține că voința legiuitorului în perioada 1999 – 2002 a fost aceea de a încuraja și sprijini întreprinderile mici și mijlocii prin scutirea de impozit a profitului neinvestit și scutirea de TVA și taxe vamale a importului de utilaje făcut în scopul dezvoltării acestor întreprinderi.

Acțiunea este legal timbrată.

Din actele și lucrările dosarului rezultă următoarele :

Prin procesul verbal de control nr. din 20.06.2005, întocmit de inspectorii Autorității Naționale a Vămilor – Direcția Regională Vamală Brașov – SSV Brașov, s-a stabilit în sarcina reclamantei plata unei datorii vamale în sumă de . RON, reprezentând . RON taxă pe valoare adăugată importurilor, . RON, taxe vamale aferente importurilor, . RON cu titlu de dobânzi și . RON penalități de întârziere.

S-a reținut prin actul de control că reclamanta a efectuat 4 operațiuni de import definitiv cu DVI nr. /4.07.2000, /15.06.2000, /1/28.11.2000 și /1/30.11.2000 și a beneficiat în mod eronat de facilitățile prevăzute de Legea 133/1999, respectiv scutirea de plata taxelor vamale, suprataxei și a taxei pe valoare adăugată.

În cauză este a se reține că contravint art.22 din Legea 133/1999, întreprinderile mici și mijlocii sunt scutite de plata taxelor vamale pentru mașinile, instalațiile, echipamentele industriale, Know – how care se importă în vederea dezvoltării activităților proprii de producție și servicii și care se achită din fonduri proprii nu din creditele obținute de la bănci românești sau străine.

Conform art.8 al.3 din legea 76/2000 din prevederile abrogate de actele normative prevăzute de art.37 din OUG nr.17/2000 au fost excluse cele reglementate de art.22 din Legea 133/1999.

Prin urmare, se constată că prin Legea 76/2000 au fost reintroduse facilitățile prevăzute de art. 22 din legea 133/1999 și OUG nr.215/1999, aşa încât interpretarea dată de părăte nu poate fi primită pentru impozurile efectuate de reclamantă după data publicării în Monitorul Oficial al României nr.195/5.05.2000, a Legii 17/2000 aplicabilă pentru exercițiul financiar al anului 2000.

De altfel prin OUG nr.297/2000 de modificare și completare a Legii 133/1999, facilitățile sunt prevăzute și menținute și începând cu 1.01.2001.

Pentru considerentele arătate urmează a se admite acțiunea intentată de reclamantă și în consecință se va dispune anularea deciziei nr.59 din 18.08.2005

emisă de DGFP Sibiu precum și anularea procesului verbal de control nr. din 20.06.2005 întocmit de Direcția Regională Vamală Brașov.

În temeiul art.274 din codul de procedură civilă părâtele vor fi obligate să plătească reclamantei suma de ROL cu titlu de cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

**ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂŞTE:**

Admite acțiunea formulaă de reclamanta sediul în , împotriva părătilor Direcția Generală a Finanțelor Publice cu sediul în Sibiu, str. C.Dumbrăvii nr.18 și Direcția Generală Vamală Brașov, cu sediul în str. Hărmanului nr.50 și în consecință :

Anulează decizia nr.59 din 18.08.2005 emisă de DGFP Sibiu precum și procesul verbal de control nr. din 20.06.2005 întocmit de Direcția Regională Vamală Brașov.

Obligă pe părâte să plătească reclamantei suma de ROL cu titlu de cheltuieli de judecată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată azi 5 decembrie 2005 în ședință publică.

PREȘEDINTE,

GREFIER,

